

Als eerste wil ik het hebben over het woord 'drone', wat is het eigenlijk? Dat blijkt erg onduidelijk. Een 'drone' wordt vaak allen gezien als een gadget om te filmen. Dit is alleen lang niet altijd het geval. Er zijn twee soorten gebruikers. De eerste groep gebruikers gebruikt ze uitsluitend om mooie opnames mee te maken. De tweede groep, de hobbyisten, is minstens net zo groot. Deze groep noemt het liever multirotors dan 'drones'. Niet alleen gebruiken ze de multirotors voor filmen maar ook voor het vliegen zelf. Er zijn verschillende categorieën, het racen ermee is hier een goed voorbeeld van. De hobbyisten zien het als een modelvliegtuig en niet meer. De verschillen tussen de opnamemakers en de hobbyisten is erg groot en ik vind daarom dat het woord 'drone' opnieuw bekeken moet worden omdat er naar mijn mening niet gekeken wordt naar de tweede groep.

Ik vind dat er een nieuw systeem moet komen. De gebruikers zouden opgedeeld kunnen worden in 3 klassen. De eerste klasse is voor alle mensen die een 'drone' kopen voor de fun of om opnames te maken en er geen verdere kennis van willen opdoen. Dit de risicogroep en zou de strengste wetten moeten krijgen om veiligheid te waarborgen. Voor deze klasse zou een hoogtelimiet van 50m en een afstandslimiet van 100m en een individuele afstandslimiet van 50m geschikt zijn. De tweede klasse is voor de hobbyisten en andere gebruikers die meer met hun 'drone' willen doen. Deze klasse moet genoeg kennis moeten hebben om veilig met 'drones' om te kunnen gaan. Het is belangrijk dat de vaardigheden en kennis van de gebruikers eerst getoetst moet worden voordat zij toegekend wordt aan de tweede klasse. Een kort theorie- en/of praktijk-examen zou een goede oplossing zijn. Dit moet voor iedereen toegankelijk en betaalbaar zijn om niemand buiten te sluiten. Dit zou in de vorm van een vergunning kunnen worden verstrekt. Voor deze klasse zou een hoogtelimiet van 120m geschikt zijn. Een afstandslimiet zou een afstandslimiet van 500m en geen individuele afstandslimiet geschikt zijn omdat deze klasse weet waar hij mee bezig is. Met behulp van een spotter(s) zou het afstandlimiet verhoogd kunnen worden. Een limiet van 4kg is hierbij een goede regel. Deze klasse zou ook commercieel mogen vliegen. De derde klasse is voor de professionele 'drone' piloten die met 'drones' vliegen van meer dan 4kg. Deze zouden op dezelfde manier behandeld moeten worden als hoe dat huidige gebeurt. Dat betekent dus dat deze gebruikers een cursus moeten volgen met een streng theorie- en praktijkexamen. Ook zou er ontheffing gevraagd moeten worden voor de plek waar ze gaan vliegen. Zij mogen vliegen met een 'drone' van meer dan 4kg en het hoogtelimiet wordt bijgesteld naar 300m. Het afstandslimiet is hetzelfde als de tweede klasse.

Dit systeem zou meer duidelijkheid geven over het gebruik van 'drones' en zorgen voor een veiligere omgang met deze apparaten.